

Žal. úřad označil tedy své rozhodnutí neprávem jako konečné. Toto nesprávné poučení o opravných prostředcích zakládá podstatnou vadu řízení.

Č. 6311.

Bytová péče: Předpis § 4 zák. č. 225/22 o tom, že užívání bytu k účelům jiným než obývacím vyžaduje úředního schválení, platí též o deputátních bytech.

(Nález ze dne 14. února 1927 č. 2970.)

V ě c: Josef R. v P. proti zemské správě politické v Praze stran odnětí místností účelům obývacím.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 25. května 1925 oznámil st-l osp-é v K., že zamýšlí dosavadní výměnkářské obydlí při svém hospodářství v P., které dosud měl pronajato, sestávající z předsíně, obytné světnice a půdy, přestavěti na chlév pro vepře a sýpku, poněvadž by místnosti ty pro další používání jako obydlí vyžadovaly nákladných oprav. Poněvadž toto opatření jest v zájmu vedení hospodářství st-lova nutné, žádal, aby zrušení obydlí onoho bylo povoleno.

Osp v K. zjistivši dotazem u ob. úřadu v P., že byt onen jest v nynějším svém stavu neobývatelný, a že v P. jest značná bytová nouze, poněvadž celá řada osob potřebuje nutné ubytování, rozhodla výn. ze 17. července 1925, že hledíc k ustanovení § 4 zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. žádosti st-lově nevyhovuje, poněvadž v obci P. jest bytová nouze.

V rekursu podaném k zsp-é v Praze namítal st-l, že ono obydlí má povahu deputátního bytu, poněvadž bylo posledně, a to již před zákonem o zabírání bytů používáno k ubytování ženy zaměstnané v hospodářství st-lově, jejíž manžel pracoval v dolech, byt deputátní však že nepodléhá zák. o bytech nájemních. Zsp v Praze výnosem z 29. srpna 1925 rekursu nevyhověla z důvodů rozhodnutí první stolice.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost dovozuje, že zák. o mimořádných opatřeních péče bytové z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. nelze na místnosti, o něž jde, použít, poněvadž místností těch bylo dosud používáno za byt deputátní pro zaměstnance v hospodářství st-lově, takže jsou nerozlučnou součástí st-lova zemědělského podniku. Poněvadž pak deputátní byty nepodléhají zák. o ochraně nájemníků, nemohou po názoru st-lově podléhati ani zák. o zajištění bytů, a neplatí tedy na ně ani předpis § 4 zák. č. 87/23.

Nss neuznal názor tento za správný.

Podle § 4 zák. č. 225/22, který pozdějšími zákony, zejména zákonem č. 87/23 změněn nebyl, jest užívání bytů nebo jejich částí k jiným účelům než obývacím vázáno na úřední povolení, jež může býti uděleno z důležitých příčin, jinak jen, není-li v obci bytové nouze, nebo opatří-li žadatel náhradní místnosti k obývání způsobilé. Účelem tohoto ustanovení jest, zameziti, aby místnosti, jichž užívá se jako bytů, nebyly odnímány tomuto svému určení a nebyl tak zmenšován v obci počet bytů. Podle

znění i patrného účelu uvedeného ustanovení zák. jest zakázána přeměna jakéhokoliv bytu bez úředního povolení, tedy i bytu, jehož bylo užíváno osobami zaměstnanými v podniku majitele budovy, t. j. v daném případě deputátníky zaměstnanými v hospodářství st-lově. Ježto pak otázka přípustnosti používání a tudíž i přeměny obytných místností v místnosti určené účelům jiným upravena jest a to způsobem vyčerpávajícím předpisy §§ 4 a 5 zák. č. 225/1922, jest nutno odpověď na otázku, pokud k přeměně takové jest potřebí úředního souhlasu, hledati toliko v těchto předpisech, a nelze proto pro řešení této otázky nic vyvozovati z ustanovení zák. o ochraně nájemníků, podle kterého se tento zák. na byty deputátní nevztahuje, a jsou tedy veškeré vývody stížnosti opírající se o zák. o ochraně nájemníků pochybeny.

Neshledav námitku stížnosti, že v daném případě povolení podle § 4 zák. č. 225/1922 potřebí nebylo, důvodnou, musil nss stížnost, která jiných námitek nevznáší, zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6312.

Živnostenské právo: O průkazu způsobilosti k nabytí koncese pro živnost elektrotechnickou.

(Nález ze dne 15. února 1927 č. 2823.)

V ě c: Josef H. v K. (adv. Dr. Rich. Fanta z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran koncese elektrotechnické.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o v a d y ř í z e n í.

D ů v o d y: Zsp v Praze výnosem z 23. října 1924 nevyhověla žádosti st-lově o udělení koncese pro živnost elektrotechnickou se stanoviskem v L., ježto nepodal průkazu způsobilosti ve smyslu min. nař. z 25. března 1883 č. 41 ř. z. ani pro nejnižší stupeň nejčastěji udělováných koncesí elektrotechn., prokázav jako absolvent vyšší školy elektrotechn. pouze 3 roky, 7 měsíců a 12 dnů odborné činnosti. Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno z důvodů rozhodnutí první stolice. Rozhodnutí jest založeno na skutkovém základě, že st-l navštěvoval v době od 20. září 1914 do 10. července 1917 soukr. elektrotechn. školu v Praze, podrobil se s úspěchem závěrečné hlavní zkoušce a prokázal toto praktické zaměstnání: 1. Od 1. května 1919 do 31. prosince 1919 jako techn. úředník u Elektrár. svazu středolab. okresů, spol. s r. o. v K. 2. od 1. ledna 1920 do 18. července 1920 jako techn. úředník v elektrotech. závodě Františka H. v D. a 3. od 1. ledna 1921 do 24. května 1923 jako společník firmy Elektrotechn. strojírna, Antonín K. a spol. v M. V nař. rozhodnutí bylo vysloveno, že absolvovanou soukr. školu nelze vzhledem k učební osnově zařaditi mezi odborná učeliště ve smyslu §u 2 min. nař. ze 25. března 1883 č. 41 ř. z., a že praxe st-lova i se zřetelem k jeho voj. službě jest ve smyslu tohoto nař. příliš krátká.

Ostížnosti uvážil nss toto:

Dle § 24 živn. řádu jest min. obch. zmocněn ve shodě s min. vnitra podrobiti koncesi ještě jiné živnosti, než jsou vyjmenovány v II. hlavě živn. řádu a může také nař. vydati předpisy o potřebné odborné způso-